

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- To tožbo razglasi za dopustno in odloči, da odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 21. septembra 2011 v zadevi R 1612/2010-2, s katero je bila razveljavljena odločba oddelka za ugovore UUNT z dne 20. julija 2010, sprejeta v postopku z ugovorom št. B 1344995 in zavrtna prijava za registracijo mednarodne znamke št. 938.133 kot znamke Skupnosti za nekatere proizvode iz razredov 29 in 30, ni v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (sedaj Uredba št. 207/2009);
- toženi stranki in po potrebi intervenientu naloži plačilo stroškov celotnega postopka, vključno s stroški postopka z ugovorom in pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „Maestro de Oliva“ za proizvode iz razredov 29 in 30.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Carapelli Firenze SPA

Navajana znamka ali znak: nacionalna besedna znamka „MAE-STRO“ za proizvode iz razredov 29 in 30.

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora.

Odločba odbora za pritožbe: ugoditev pritožbi in zavrnitev prijave za nekatere proizvode, za katere je bila vložena prijava.

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 15(1)(a) in z njim povezanih členov Uredbe št. 207/2009, ker tožena stranka nasprotno znamko uporablja tako, da načrtno spreminja prvotno zasnovo znamke, ki jo predstavlja nasprotna znamka, in zato bistveno spreminja razlikovalni značaj znamke „MAE-STRO“ in kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009, ker ne obstaja verjetnost zmede med nasprotujočima si znamkama.

Tožba, vložena 9. januarja 2012 – Andechser Molkerei Scheitz proti Komisiji

(Zadeva T-13/12)

(2012/C 89/43)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Andechser Molkerei Scheitz GmbH (Andechs, Nemčija) (zastopnik: H. Schmidt, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga naj:

- Uredbo Komisije (EU) št. 1131/2011 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s steviol glikozidi razglasi za nično v delu, v katerem glede steviol glikozidov, pridobljenih iz listov rastline *Stevia rebaudiana* Bertoni, določa odobritev za uporabo le kot aditivov za živila, ne pa kot rastlinskih sestavin živil kmetijskega izvora ali kot aromatičnih pripravkov;
- v skladu z obrazložitvijo ugotovi, da je Evropska unija zavezana tožeči stranki nadomestiti škodo, ki ji nastaja s tem, da je z Uredbo Komisije (EU) št. 1131/2011 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta glede steviol glikozidov, pridobljenih iz listov rastline *Stevia rebaudiana* Bertoni, določena odobritev za uporabo le kot aditivov za živila, ne pa kot rastlinskih sestavin živil kmetijskega izvora ali kot aromatičnih pripravkov in druga podjetja zato uporabljajo steviol glikozide za proizvodnjo njihovih konvencionalnih mlečnih izdelkov in s tem izpodrivajo tožečo stranko iz konkurence, medtem ko je tožeči stranki kot ekološki mlekarni in proizvajalki ekoloških proizvodov z določbami uredb št. 834/2007 in št. 889/2008 preprečeno uporabljati steviol glikozide kot aditive za živila, čeprav so ti pridobljeni iz ekološko pridelanih listov Stevie z ekstrakcijo po postopkih, ki so v skladu s pravom Unije odobreni za ekološke proizvode.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Uredbo Komisije (EU) št. 1131/2011 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s steviol glikozidi⁽¹⁾, v delu, v katerem glede steviol glikozidov, pridobljenih iz listov rastline *Stevia rebaudiana* Bertoni, določa odobritev za uporabo le kot aditivov za živila, ne pa kot rastlinskih sestavin živil kmetijskega izvora ali kot aromatičnih pripravkov.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev načela „non ultra vires“

Tožeča stranka na prvem mestu zatrjuje, da je Komisija steviol glikozide, ki so bili ekstrahirani iz listov rastline *Stevia rebaudiana* Bertoni, napačno obravnavala kot aditive za živila in je s tem uredbo, ki je predmet tega postopka, sprejela zunaj okvira nanjo prenesenih pooblastil. Trdi, da je izbira steviol glikozidov zaradi njihovega okusa zapletena. Zato se iz tehnoloških razlogov v skladu s členom 3(2) Uredbe (ES) št. 1333/2008⁽²⁾ ne uporabljajo kot aditivi za živila, ampak v smislu uvodne izjave 5 te uredbe izključno za dodajanje arome in/ali okusa. Trdi, da bi bilo treba steviol glikozide zato uvrstiti med rastlinske sestavine živil ali aromatične pripravke. Komisija naj bi zato ravnala *ultra vires*.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja

Tožeča stranka na drugem mestu zatrjuje, da ji je bila kršena temeljna pravica do enakega obravnavanja v smislu prepovedi samovolje, saj ji je bilo kot ekološki mlekarji preprečeno proizvajati in prodajati ekološki jogurt z ekološkimi steviol glikozidi, medtem ko je njenim konkurentom, ki ponujajo jogurt iz konvencionalnega kmetijstva, dovoljena uporaba steviol glikozidov. Uporaba ekoloških steviol glikozidov kot aditivov za živila je na podlagi člena 19(2)(b) Uredbe (ES) št. 834/2007⁽³⁾ prepovedana, zato se sme pri proizvodnji uporabljati le aditive za živila, ki so odobreni za ekološke proizvode. Trdi, da ta odobritev ni določena niti v členu 27(1)(a) Uredbe (ES) št. 889/2008⁽⁴⁾ niti s sprejemom na pozitivni seznam iz Priloge VIII, oddelek A, k tej uredbi. Komisija je zato z odobritvijo steviol glikozidov le kot dodatkov k živilom nezakonito posegla v trg v korist ponudnikov konvencionalnih proizvodov, s čimer je ovirala konkurenco.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela varstva lastnine in svobode opravljanja trgovske dejavnosti

Tretjič, tožeča stranka se sklicuje na kršitev njene temeljne pravice do varstva lastnine in njene svobode opravljanja trgovske dejavnosti.

4. Četrti tožbeni razlog: pomanjkljiva obrazložitev

Tožeča stranka trdi, da je Uredba št. 1131/2011 poleg tega nezadostno obrazložena, ker v uvodnih izjavah ni navedeno, zakaj se steviol glikozidi, ki so namenjeni izključno dajanju okusa, slajenju in dajanju kisle note okusu, obravnavajo kot aditivi za živila.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1131/2011 z dne 11. novembra 2011 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s steviol glikozidi (UL L 295, str. 205).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila (UL L 354, str. 16).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL L 189, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 889/2008 z dne 5. septembra 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov glede ekološke pridelave, označevanja in nadzora (UL L 250, str. 1).

Tožba, vložena 16. januarja 2012 – Hagenmeyer in Hahn proti Komisiji

(Zadeva T-17/12)

(2012/C 89/44)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeči stranki: Moritz Hagenmeyer (Hamburg, Nemčija) in Andreas Hahn (Hannover, Nemčija) (zastopnik: T. Teufer, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka predlaga, naj se

— del Uredbe Komisije (EU) št. 1170/2011 z dne 16. novembra 2011 o zavrnitvi odobritve nekaterih zdravstvenih trditvev na živilih, ki se nanašajo na zmanjšanje tveganja za nastanek bolezni (UL L 299, str. 1), ki se nanaša predlagano trditev tožeče stranke „Redno uživanje velikih količin vode lahko zmanjša tveganje za dehidracijo in sočasno poslabšanje zmogljivosti“, razglasi za ničen;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V skladu z Uredbo (ES) Nr. 1924/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih⁽¹⁾ so prepovedane zdravstvene trditve na živilih, če jih ne odobri Komisija na podlagi navedene uredbe in niso uvrščene na seznam dopustnih trditvev.

Ta tožba je vložena zoper Uredbo Komisije (EU) št. 1170/2011 z dne 16. novembra 2011 o zavrnitvi odobritve nekaterih zdravstvenih trditvev na živilih, ki se nanašajo na zmanjšanje tveganja za nastanek bolezni⁽²⁾, ker je bila z njo zavrnjena uvrstitev za odobritev predlagane trditve, glede zmanjšanja tveganja za nastanek bolezni, na seznam dopustnih trditvev: „Redno uživanje velikih količin vode lahko zmanjša tveganje za dehidracijo in sočasno poslabšanje zmogljivosti“.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Nepotrebost navedbe „faktor tveganja“